

ЗИ ПЖТЬ Е ОЖІЙ ЗА СИНЦА НЫ, ГЛЕДАЙТЕ СЛАКОСТЬ ЧЕЛОВѢЧЕСКЖ И НЕ СЖ ГОЛЕМѢЙТЕ: ЗАЩОТО НИКОЙ НЕ МОЖИ ДА СЖ ИЗКАВИ ОТЗ СМЪРТЬТЖ, НО И ЦАРЬ И КРАЛЬ ТРЕПЕРИ ОТЗ НЕЖ, КАТО НѢКОЙ ПОСЛѢД-
НЬЙ СИРОМАХЪ, ИЗГЪБВА СИЧКАТЖ СИ МЪДРОСТЬ, И ДЕРЗОСТЬ КАТО
ГЛЕДА ТАМО СТРАШНЫТѢ СИЛЫ И СВѢТЛОТО ЛИЦЕ КОЖІЕ. О КОЛКО
ЖАЛНО ПОГЛЕДВА ЧЕЛОВѢКЪ ВЪ СМЕРТНЫЯ СИ ЧАСЪ ЗА ПОМОЩЬ, НО НѢ-
МА ОТЗ НИКОГО. И ТЖЙ КАТО ДОДИ СМЕРТЬТА И ОДѢЛИ ДЪШАТЖ
ОТЗ ТѢЛОТО, ТОГА НЕ ЩЕ ВЕЧЬ НИТИ ПЛАЧЬ, НИТИ КАХАРЪ, САМО МО-
ЛИТВЫ И МИЛОСТИНА, КОИТО МНОГО ПОМАГАТЪ НА ДЪШАТЖ; ЗАЩОТО
МОЛИТВИТѢ И МИЛОСТИНАТА СЖ НАЙ ДОБРЫ ДРЪГАРЫ НА ДЪШАТЖ,
КОИТО А ЗАВЕЖДАТЪ МИРНО ПРИ БОГА, А ТѢЛОТО ОСТАВА ВЪ ГРОБА
КАТО СИЧКИТѢ ТѢЛА, БЕЗЪ НИКАКВО РАЗЛИЧІЕ: ЗАЩОТО ИДЕТЕ ПОГЛЕ-
ДАЙТЕ СЕГА ВЪ ГРОБОВЕТѢ, И ВИЩЕ КАКВО НѢЩО СМЕ НІЕ, КАКВА СМРА-
ДЪ И ГНОЙ, ОСВЕНЬ ТЪЙ ПРИГЛЕДАЙТЕ ГОЛЫТѢ КОСТИ И ВИЩЕ МОЖЕ-
ТЕ ЛИ ПОЗНА КОИСЖ ЦАРСКИ, КОИ ПРОСТИ, КОИ СЖ БОЛЕРСКИ, КОИ СИ-
РОМАШКИ, КОИ СЖ ПОПСКИ, КОИ МИРСКИ, КОИТО СЖ АРАВСКИ, КОИ СЖ
ДРЪГИ НО НЕ СЖ ПОЗНАВАТЪ: ЗАЩОТО СИЧКИТѢ РАВНИ, СИЧКИТѢ ПРЬСЬ
И ПЕПЕЛЬ. ВИДИТЕЛИ КАКЪ СЖ РАВНИ ТЪКА БОЛЕРСКИТѢ И СИРОМАШ-
КИ ТѢЛА. ТЖЙ ЩЕ ВЪДЖАТЪ РАВНИ ТАМО И ДЪШИТѢ. О ЧЪДО НЕ-
ПОСТИЖИМО! НАЛИ СИЧКИТѢ ТЕЗИ КОСТИ СЖ БЫЛИ ХОРА КАТО НАСЪ,
АМИ ГДѢ СЕГА ТѢХНАТА КРАСОТА И ПРИЛИКА? ГДѢ ТѢХНИТѢ ХЪБАВИ
ДРЕХИ? ЪТО СИЧКОТО СТАНАЛО ПРЬСЬ НО ДА НЕ МЫСЛИТЕ ЧЕ ТѢХНА-
ТЖ ПРЬСЬ ЩЕ ОСТАНИ ТАКА, НО ВЪКРВАЙТЕ ЧИ ПАКЪ ЩЕ СТАНЖАТЪ СЪ
СЪ ТОВА ТѢЛО*) НА ВТОРО ПРИШЕСТВІЕ ЗА СТРАШНЫЙ СЪДЪ, КОГАТО ЩЕ СЖ
ОТВОРАТЪ ГРОБОВЕТѢ И СИЧКИТѢ МЪРТВИ ЩЕ СТАНЖАТЪ, ЗА ДА ДА-
ДЖАТЪ НА БОГА ОТВѢТЪ ЗА СИЧКИТѢ СИ РАБОТЫ, ЗА СИЧКИТѢ СИ ПО-
МЫШЛЕНІЯ И ЗА СИЧКИТѢ СИ ХОРАТЫ.

И кога е тѣй каква ползъ (фаида) имаме отъ дѣлгѣ жи-
вотъ? и защо да плачѣме толко надъ умрелитѣ? да плачѣме са-
мо оныѣ, които умиратъ безъ покаѣніе неисповѣдани и неприча-
щени: защото нѣма да видатъ божіето лице. О колко сж бла-
жени които умиратъ малки дечица! Защото тѣхната смъртъ е
сладка и спасителна, а нашата е страшна, люта и горчива. По-
кашитѣ и майкитѣ не ублажаватъ малкитѣ дечица, но плача-
тъ нештешно, и то защо? не за друго, но защото ги мыслятъ
на ума си, и дѣматъ съ въздышаніе: ахъ! какво дѣте беше хѣ-
баво, докромравно, и едно на майка. То беше намъ утѣшеніе, то-

*) Съ туй тѣло, но ще бѣди префинено и легко като въздухъ.